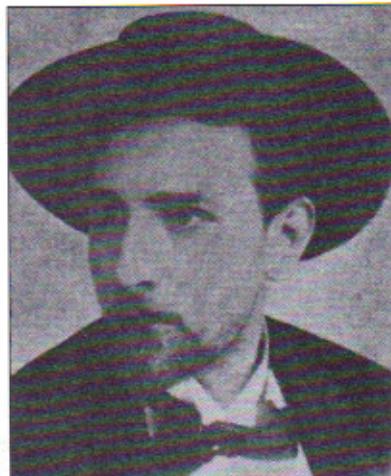

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

- 1867 28 Ιουνίου, Σικελία. Γέννηση τοῦ Luigi Pirandello στήν πόλη Girgenti (τόν δραχαίο Άκραγαντα) ἀπό εύπορη οἰκογένεια. Γιός τοῦ Stefano Pirandello, πού εἶχε ὑπηρετήσει μέτων Γαριβáλδη, καὶ τῆς Caterina Ricci-Gramitto.
- 1887 Σπουδάζει στήν Ρώμη νομικά.
- 1888-95 Φιλολογικές σπουδές στό Πανεπιστήμιο τῆς Βόννης. Έρωτεύεται τήν Jenny Schulz Lander.

Ο Πιραντέλλο φωτηπής
στήν Βόνη (1890).

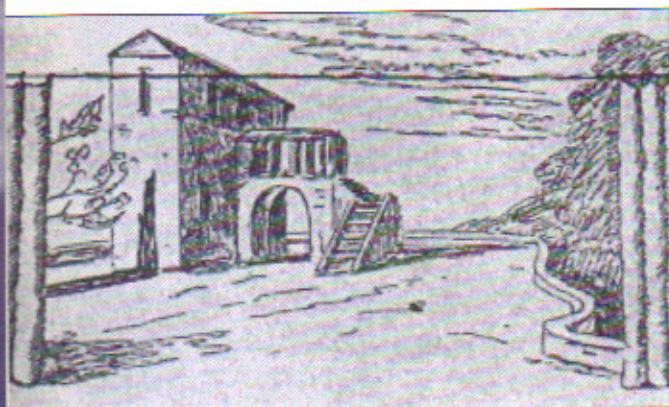
- 1889 Σικελία. Ἐκδοση τῆς πρώτης ποιητικῆς συλλογῆς του Εύθυμια τοῦ κακοῦ (*Mal giocondo*).
- 1891 Μιλάνο. Ἐκδίδεται ἡ ποιητική συλλογή *Πασχαλιά τῆς Τζέας* (*Pasqua di Gesù*).
- 1894 Μιλάνο. Ἐκδοση τῆς πρώτης συλλογῆς διηγημάτων Ἐρωτεῖς δίχως ἔρωτα (*Amori senza amore*). Παντρεύεται τήν Maria-Antonietta Portulano, κόρη τοῦ συνεταίρου τοῦ πατέρα του.
- 1895 Ρώμη. Ἐκδοση τῆς ποιητικῆς συλλογῆς Ἐλεγείες τοῦ Ρήνου (*Elegie renane*). Γέννηση τοῦ γιοῦ του Stefano.
- 1896 Μετάφραση τῶν *Romaicón* ἐλεγειῶν τοῦ Γκαΐτε.
- 1897 Γέννηση τῆς κόρης του Lietta. Ἀναλαμβάνει τή διδασκαλία τῆς Ιταλικῆς γλώσσας στό Διδασκαλεῖο τῆς Ρώμης. Τή θέση θά τή διατηρήσει μέχρι τό 1922.
- 1899 Γέννηση τοῦ τρίτου καὶ τελευταίου παιδιοῦ του Fausto.
- 1901 Δημοσιεύεται σέ συνέχειες στήν ἐφημερίδα *La Tribuna* τό μυθιστόρημα *Στό περιθώριο* (*L'Esclusa*), πού θά δημοσιευθεῖ αὐτοτελῶς τό 1908.
- 1902 Κατάνια. Ἐκδοση τοῦ μυθιστορήματος *Η βάρδια* (*Il turno*). Ἐπίσης ἐκδίδεται ἡ συλλογή διηγημάτων *Koroččία γιά τόν θάνατο καὶ τή ζωή* (*Beffe della morte e della vita*) καὶ τό *"Όταν ήμουν τρελλός* (*Quand'ero matto*);
- 1903 Οἰκονομική καταστροφή τῶν γονιῶν του. Ή γυναικά του παθαίνει νευρική κατάρρευση μέτρια ἀποτέλεσμα φυχοσωματική παράλυση.
- 1904 Δημοσίευση τοῦ *Μακαρίτη Ματτία Πασκάλ* (*Il fu Mattia Pascal*), μυθιστόρημα πού θά φέρει στόν Pirandello τή μεγαλύτερη λογοτεχνική ἐπιτυχία.

- 1906** Δημοσίευση της συλλογής διηγημάτων *Τό διπρόσωπο σχαλμα* (*Erma bifronte*).
- 1908** Δημοσίευση του μυθιστορήματος *Οι γέροι και οι νέοι* (*I vecchi e i giovanini*). Έπίσης δημοσιεύεται τό *Χιοῦμορ* (*L'umorismo*), τόμος δοκιμών, όπου διατυπώνεται ή φιλοσοφία του Pirandello για τό χιοῦμορ.
- 1910** Δημοσίευση τοῦ διηγήματος *Λεονώρα, άντιο!* (*Leonora addio!*). Ρώμη, Θέατρο “Metastasio”. Στίς 9 Δεκεμβρίου ἀνεβαίνουν τά μονόπρακτα *Κίτρα* ἀπό τή *Σικελία* (*Lumie di Sicilia*) και *Η Μέγγενη* (*La Morsa*) σέ σκηνοθεσία Nino Martoglio, μέ τόν ὅποιο ἀρχίζει μιά στενή συνεργασία. Γιά τήν ἐπόμενη ἔξαετία προωθεῖται ή ίδεα ἐνός σικελικοῦ θεάτρου. Έκδιδεται ή συλλογή διηγημάτων *Γυμνή ζωή* (*La vita nuda*).
- 1911** Δημοσίευση τοῦ μυθιστορήματος *Ο αντρας της* (*Suo marito*).
- 1912** “Εκδοση τῆς ποιητικῆς συλλογῆς *Παραφωνία* (*Fuori di chiave*) και τῆς συλλογῆς διηγημάτων *Τρίστιχα* (*Terzetti*).
- 1913** Ρώμη, *Σάλα “Umberto I”*. Στίς 20 Ιουνίου ἀνεβαίνει τό *Καθήκον τοῦ γιατροῦ* (*Il dovere del medico*) ἀπό τό θίασο “Teatro per tutti”, σέ σκηνοθεσία Lucio D’Ambra και Achille Vitti.
- 1915** Μιλάνο, Θέατρο “Manzoni”. Στίς 19 Απριλίου παρουσιάζεται ή κωμωδία *Άν δέν είναι έτσι, η. Τό δίκιο τῶν ἄλλων* (*Se non è così, o, La ragione degli altri*) ἀπό τό “Teatro Stabile Milanese” σέ σκηνοθεσία Marco Praga. Έπίσης στίς 14 Δεκεμβρίου ἀνεβαίνει στό Θέατρο “Ορφεο” τῆς Ρώμης ή μονόπρακτη κωμωδία *Τσετσές* (*Cece*) ἀπό τόν θίασο τοῦ Ignazio Mascalchi.
- Κήρυξη πολέμου τῆς Ιταλίας πρός τήν Αύστρια και ἐπιστράτευση τῶν παιδιῶν του. Θάνατος τῆς μητέρας του και ἐπιδείνωση τῆς φυχικῆς ύγειας τῆς γυναικάς του.
- 1916** Ρώμη, «Εθνικό Θέατρο». Στίς 10 Ιουλίου παίζεται τό *Σκέψου το καλά Τζακομίνο* (*Pensaci, Giacumino!*). Στίς 4 Νοεμβρίου, πρώτη παράσταση τοῦ *Λιολά* (*Liolà*) στό Θέατρο “Argentina” (και τά δύο ἔργα ἀνεβαίνουν ἀπό τό θίασο τοῦ Angelo Musco). “Εκδοση τῶν συλλογῶν διηγημάτων *Η παγίδα* (*La trappola*) και *Χλόη στόν κήπο μας* (*Erba del nostro orto*).

Αφίσα τοῦ Giuseppe Migneco γιά τό ἔργο *Λιολά* (*Liolà*), πού ἀνέβηκε τό 1916 στό Θέατρο “Argentina” τῆς Ρώμης, ἀπό τό θίασο τοῦ Angelo Musco.

- 1917** Μιλάνο, Θέατρο “Olympia”. Ο θίασος τοῦ Virgilio Talli ἀνεβάζει στίς 18 Ιουνίου τό *Ἐτσι είναι ἀν ἔτσι νομίζετε* (*Così è (se vi pare)*).
Ρώμη, «Εθνικό Θέατρο». Ἀνεβαίνουν τά ἔργα σέ σκε-

Σχέδιο του Giorgio de Chirico για τό έργο Τό πιθάρι (*La giana*) που πρωτοπαρουσιάσθηκε τό 1917, στό «Έθνικό Θέατρο» τής Ρώμης, σέ συκλική διάλεκτο ἀπό τόν Angelo Musco.

λική διάλεκτο *Tό σκουφί μέ τά κουδουνάκια* (*Il berretto a sonagli*) και τό *Πιθάρι* (*La giana*) στίς 27 Ιουνίου και 9 Ιουλίου ἀντίστοιχα ἀπό τόν Angelo Musco. Ο Pirandello ἀπομακρύνεται ἀπό τό σικελικό θέατρο και γράφει διο και περισσότερο έργα γιά τό ιταλικό θέατρο. Η γυναίκα του Maria-Antonietta βαίνει πρός τήν τρέλλα.

Τορένο, Θέατρο "Carignano". Ο θίασος τοῦ Ruggeri ἀνεβάζει στίς 27 Νοεμβρίου τήν *'Ηδονή τῆς τιμιότητας* (*Il piacere dell'onesta*).

1918 Η Maria-Antonietta κλείνεται σέ φυχιατρείο. Έκδίδεται ή συλλογή διηγημάτων *"Ενα ἄλογο μέσ'* στό φεγγάρι (*Un cavallo nella luna*).

Τορένο, Θέατρο "Alfieri". Παιζεται ή *Πατένα* (*La patente*) ἀπό τόν θίασο τοῦ Musco, στίς 23 Μαρτίου.

Λιβόρνο, Θέατρο "Rossini". Στίς 22 Νοεμβρίου ἀνεβαίνει τό έργο Δέν είναι τίποτα σοβαρό (*Ma non è una cosa seria*) ἀπό τό θίασο τής *Emma Grammatica*.

Ρώμη, Θέατρο "Quirino". Ο θίασος τοῦ Ruggero Ruggeri παιζει στίς 6 Δεκεμβρίου τό *Παιχνίδι τῶν ρόλων* (*Il giuoco delle parti*).

1919 Συνεργασία μέ τόν Martoglio στή διεύθυνση τής θεατρικῆς ὅμιδας «Μεσογειακό Θέατρο» ὁ Pirandello ἀποκτᾶ ἀμεση ἐμπειρία ἀπό τή θεατρική πράξη. Γιά τό θίασο μεταφράζει στή σικελική διάλεκτο τόν *Κύκλωπα* τοῦ Εύριπιδη, που ἀνεβαίνει στίς 26 Ιανουαρίου στό Θέατρο "Argentina" τής Ρώμης. Έκδίδονται δύο ἀκόμη συλλογές διηγημάτων, ἀναφορά στίς ταλαιπωρίες τοῦ Α' παγκοσμίου πολέμου: *Τό καρναβάλι τῶν νεκρῶν* (*Il carnevale dei morti*), *Μπερέκε καὶ ὁ θάνατος* (*Berecche e la guerra*).

Μιλάνο, Θέατρο "Manzoni". Ἀνεβαίνει στίς 29 Ιανουαρίου ή κωμῳδία *Τό μπόλι* (*L'innesto*) ἀπό τό θίασο τοῦ Talli.

Μιλάνο, Θέατρο "Olympia". Στίς 2 Μαΐου, ἀνεβαίνει τό έργο *Ο ἀνθρωπός, τό κτήνος καὶ ἡ ἀρετή* (*L'uomo, la bestia e la virtù*), ἀπό τό θίασο τοῦ Antonio Gandusio.

1920 Ρώμη, Θέατρο "Quirino". Ο θίασος τοῦ Ruggero Ruggeri παιζει στίς 2 Μαρτίου τό έργο *"Όλα σέ καλό* (*Tutto per bene*).

Βενετία, Θέατρο "Goldoni". Στίς 24 Μαρτίου ἀνεβαίνει τό *Οπως πρῶτα, καλύτερα ἀπό πρῶτα* (*Come prima, meglio di prima*), ἀπό τόν θίασο Ferrero-Celli-Paoli.

Ρώμη, Θέατρο "Argentina". Ο θίασος τής *Emma Grammatica* στίς 12 Νοεμβρίου ἀνεβάζει τό έργο *'Η κυρία Μόρλι, μία καὶ δύο* (*La signora Morli, una e due*).

1921 Ρώμη, Θέατρο "Valle", 9 Μαΐου. Πρώτη παράσταση τοῦ

"Εξι πρόσωπα ζητοῦν συγγραφέα (Sei personaggi in cerca d'autore) από τό θίασο τοῦ Dario Niccodemi.

1922

Μιλάνο, Θέατρο "Manzoni", 24 Φεβρουαρίου. Πρώτη παράσταση τοῦ 'Ερρίκου Δ' (*Enrico IV*), έργο γραμμένο ειδικά γιά τόν ήθοποιό Ruggero Ruggeri, από τό θίασο Ruggeri-Talli.

Ο Lamberto Picasso στόν
'Ερρίκο τόν Δ'
(*Enrico IV*). Θέα-
τρο "Argentina",
Ρώμη, 1927.

Ρώμη, Θέατρο "Quirino". Στίς 10 Οκτωβρίου ό θίασος τοῦ Alfredo Sainati ἀνεβάζει τόν 'Ηλίθιο (*L'imbecille*).

Ρώμη, Θέατρο "Argentina". Στίς 28 Οκτωβρίου ό θίασος τοῦ Lamberto Picasso ἀνεβάζει τό έργο Στήν έξοδο (*All'uscita*). Τήν ΐδια μέρα διοργανώνεται μέ τούς μελανοχίτωνες παρελαύνει στή Ρώμη.

Ρώμη, Θέατρο "Quirino". Στίς 14 Νοεμβρίου ό θίασος τῆς Maria Melato παρουσιάζει τό έργο Νά ντύσουμε τούς γυμνούς (*Vestire gli ignudi*). Ο Pirandello γίνεται παγκοσμίως γνωστός.

1923

Ρώμη, Θέατρο «Ανεξαρτήτων». Ο θίασος τοῦ Anton Giulio Bragaglia, στίς 21 Φεβρουαρίου, ἀνεβάζει τόν 'Ανθρωπο μέ τό λουλούδι στό στόμα (*L'uomo dal fiore in bocca*).

Ρώμη, Θέατρο "Quirino". Στίς 12 Οκτωβρίου ό θίασος τῆς Alda Borelli παίζει τό έργο 'Η ζωή πού σου έχω δώσει (*La vita che ti diedi*). Έπιστησ στό «Εθνικό Θέατρο» τής Ρώμης στίς 23 Νοεμβρίου παίζεται διάλος γιός (*L'altro figlio*), από τό θίασο Raffaello e Garibaldo Niccolini. Προσκαλεῖται στήν 'Αμερική καί τό "Fulton Theater" τής Νέας Υόρκης κάνει ἀφίερωμα στό πιραντελλικό θέατρο μέ γνωστά έργα του.

1924

'Αποφασίζει μέ ἄλλους συναντέρους του νά ίδρυσει τό «Θέατρο Τέχνης τής Ρώμης», πού ένισχυεται ἀπό τήν κυβέρνηση καί παίρνει διάστημα τό Θέατρο "Odescalchi" στή Ρώμη. Γνωρίζει τήν ήθοποιό Marta Abba, γιά τήν ὁποία γράφτηκαν τά περισσότερα ἀπό τά διφίμα έργα του· τήν ἔρωτεύεται.

Μιλάνο, Θέατρο τῶν «Φιλοδραματικῶν». Στίς 22 Μαΐου ἀνεβαίνει τό έργο 'Ο καθένας μέ τόν τρόπο του (*Ciascuno a suo modo*) από τόν θίασο τοῦ Niccodemi.

1925

Έκδιδεται τό μυθιστόρημα 'Ένας, κανένας καί ἑκατό χιλιάδες (*Uno, nessuno e centomila*). Στίς 4 Απριλίου ἀρχίζει τή λειτουργία του τό «Θέατρο Τέχνης τής Ρώμης», όπου διευθύνεται από τόν ήθοποιό συγγραφέας, είναι σκηνοθέτης καί διευθυντής. Λανεβαίνει Τό πανηγύρι τοῦ καραβοκύρη (*La*

κανεὶς τική λέγει στη σκηνή - λέγει με πάθος; Μαζί σε γράφει στη σημαία, και γράφει σ' αλλού σ' ένα πολύ - ειδυλλό μανταράντο, και απόδει σε λέγει! Τι αναγνωρίζει στη σκηνή σε σε αλλού σε μια μεσημεριανή φωνής; Σαντονία φάτε, θεατρική φάτε για μια διασκέψη, διασκέψη με μια λαϊκή; Σαντονία φάτε, θεατρική φάτε για μια ανθρώπινη φωνή; Σαντονία φάτε, θεατρική φάτε για μια ανθρώπινη φωνή!

§ 21. – Quel caro Gengè!

– Ma no, bellezza, stai quieto! Vieni che non capisco più che ti faccio a quel che mi dici? Domani basta i buoni gusti, e a meno

Σελίδα άπό το χειρόγραφο του μυθιστορήματος "Ένας κανένας και έκαπτο χιλιάδες" (*Uno, nessuno e centomila*), που έκδοθηκε το 1925.

Sagra del Signore della nave) του Pirandello (Θέατρο "Odescalchi") καθώς και έργα άλλων συγγραφέων. Ο θίασος περισσεύει στήν Εύρωπη, τή Βόρειο και Νότιο Αμερική μέχρι το 1928, όποτε και καταρρέει οίκονομικά.

1926

Συνταγματικές μεταβολές στήν Ιταλία: Ο Μουσσολίνι συγκεντρώνει δῆλη τήν έξουσία στα χέρια του και δημιουργείται μιστική διστυνομία.

20 Νοεμβρίου, Ζυρίχη. Παρουσιάζεται στή γερμανική μετάφραση του Hans Feist ή τραγωδία Διάνα και Τούντα (*Diana*

Η άγαπημένη ήθητοπούς του Πιραντέλλο Marta Abba στήν τραγωδία Διάνα και Τούντα (*Diana e la Tuda*). Μιλάνο, Θέατρο "Eden", 1927.

e la Tuda). Τό ξέργο παρουσιάσθηκε στήν Ιταλία το 1927 από τόν θίασο του «Θεάτρου Τέχνης» στό Θέατρο "Eden".

1927

Μιλάνο, Θέατρο "Eden". Ο θίασος Almirante-Rissone-Tofano στίς 27 Μαΐου άνεβάζει τό μονόπρακτο Μπελλαβίτα (*Bellavita*).

Ρώμη, Θέατρο "Argentina". Στίς 28 Απριλίου παίζεται Η φύλη των γυναικών (*L'amica delle mogli*) από τό θίασο του «Θεάτρου Τέχνης» μέ τήν Marta Abba και τόν Lamberto Picasso.

1928

Ρώμη, Θέατρο "Argentina". Ανεβαίνει στίς 24 Μαρτίου ή Καινούργια άποικια (*La nuova colonia*) από τό θίασο του «Θεάτρου Τέχνης».

Άποφασίζει νά έγκαταλείψει τήν Ιταλία μετά τήν οίκονομική κατάρρευση του θίασου του και τήν μείωση τής δημοτικότητάς του. Μετακινείται στή Γερμανία για μιά νέα καριέρα στόν κινηματογράφο. Παράλληλα στρέφεται σε έργα μέ συμβολικό περιεχόμενο και μυθικούς ήρωες.

1929

Ο Pirandello και ο φουτουριστής ζωγράφος Marinetti γίνονται μέλη τής Ιταλικής Ακαδημίας.

Αγγλία, Βασιλικό Θέατρο Huddersfield. Στις 9 Ιουλίου ἀνεβαίνει ὁ Λάζαρος (Lazzaro) σὲ ἀγγλική μετάφραση τοῦ C.K. Scott-Moncrieff. Τό ἔργο παίζεται στό Θέατρο τοῦ Τορίνο στις 7 Δεκεμβρίου ἀπό τὸν θίασο τῆς Abba.

Θέατρο τοῦ Torino. Ὁ θίασος Almirante-Rissone-Tofano στις 4 Νοεμβρίου, παρουσιάζει τό ἔργο "Η ἐνός η κανενός (O di uno o di nessuno).

1930

25 Ιανουαρίου, Königsberg ('Ανατολική Πρωσσία). Πρώτη παράσταση τοῦ Ἀπόψε αὐτοσχεδιάζουμε (Questa sera si recita a soggetto) σέ γερμανική μετάφραση τοῦ Harry Kahn. Στήν Ιταλία τό ἔργο ἀνεβαίνει στό Θέατρο τοῦ Τορίνο στις 14 Απριλίου, ἀπό τὸν Guido Salvini.

Μιλάνο, Θέατρο τῶν «Φιλοδραματικῶν». Ὁ θίασος τῆς Marta Abba παίζει τό Ὁπως μέ θέλεις (Come tu mi vuoi) στις 18 Φεβρουαρίου.

Η Marta Abba στό Ὁπως μέ θέλεις. Μιλάνο, Θέατρο τῶν «Φιλοδραματικῶν», 1930. Πηγή: Έκκλησία, Αφιέρωμα στόν Λουΐζη, Πιραντέλλο (ἐπιμ. Σοφία Παρδανάδη), 20 (1989).

1931

Λισσαβώνα, «Έθνικό Θέατρο», 22 Σεπτεμβρίου. Παρουσιάζεται τό μονόπρακτο Ὄνειρο (μά τσως όχι) (Sogno (ma forse no)). Τό ἔργο παίζεται στή Γένοβα στις 10 Δεκεμβρίου τοῦ 1937.

1932

Νάπολη, Θέατρο "Fiorentini". Στις 4 Νοεμβρίου ὁ θίασος τῆς Abba παρουσιάζει τό Βρίσκομαι (Trovarsi).

1933

Μπουένος "Αἰρες, Θέατρο «Όντεόν». Πρώτη παράσταση τοῦ αὐτοβιογραφικοῦ ἔργου Ὅταν είσαι κάποιος (Quando si è qualcuno), ἀπό τό θίασο τῆς Marta Abba (20 Σεπτεμβρίου). Στήν Ιταλία θά παυχθεῖ στό Θέατρο τοῦ «Δημοτικοῦ καζίνο τοῦ Σάν Ρέμο», στις 7 Νοεμβρίου.

1934

Τοῦ ἀπονέμεται τό Νόμπελ λογοτεχνίας.

Στις 13 Ιανουαρίου στό Braunschweig τῆς Γερμανίας ἀνεβαίνει τό ἔργο Τό παραμύθι τοῦ ἀλλαγμένου γιοῦ (La favola del figlio cambiato). Τό ἔργο παίζεται στό «Βασιλικό Θέατρο τῆς Ὁπερας τῆς Ρώμης» στις 24 Μαρτίου καὶ ὁ Μουσολίνι διατάζει νά μή ξαναπαυχτεῖ στήν Ιταλία γιατί τό θεώρησε ἐπικίνδυνο γιά τήν ἡθική καὶ τήν οἰκογένεια.

1935

Ρώμη, Θέατρο "Argentina". Ὁ θίασος τοῦ Ruggeri, στις 13 Δεκεμβρίου, παίζει τό ἔργο Δίχως νά ξέρεις πῶς (Non si sa come).

1936

10 Δεκεμβρίου. Πεθαίνει στή Ρώμη.

Οι γίγαντες του βουνού: Αθήνα, Εθνικό Θέατρο, σέ σωματεσία
Σπύρου Α. Εύαγγελατου (1972). Πηγή: Θεατρικά '72.

1937 Φλωρεντία, «Κήποι Boboli». Στις 5 Ιουνίου άνεβαίνουν οι Γίγαντες του βουνού (*I giganti della montagna*). Τό τελευταίο έργο του παρέμεινε ήμιτελές. Τήν ωπόθεση της τελευταίας πράξης ο Pirandello τήν περιέγραψε στό γιό του Stefano.

I.B.

Πηγές Χρονολογίου: Κατάλογος δραματικών έργων της έκδοσης Luigi Pirandello, *Questa sera si recita a soggetto, Trovarsi, Bellavita*, a cura di Roberto Alonge, έκδ. Mondadori, Μιλάνο, 1993, σσ. XLVIII-LXV. «A Brief Chronology» της έκδοσης *File on Pirandello*, Compiled by Susan Bassnett, Methuen Drama, 1989, σσ. 7-11. Έκκυ κλημα, Άφιέρωμα στόν Δουΐτζ Πιραντέλλο (έπιμ. Σοφία Ιορδανίδου), 20 (1989), σσ. 29-68.

Πηγή φωτογραφιών (ὅπου δέν αναγράφεται): G. Macchia, "Luigi Pirandello", *Storia della Letteratura Italiana*, τ. 1, *Il Novecento* (dir. Em. Cecchi, N. Sapegno), Garzanti, 1987, σσ. 475-533.